

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۳ خرداد ۹۴

خطبه‌ی ولادت حضرت مهدی (عج)

به نام پروردگار جل جلاله که فرمود: ای بندگانم، همواره بر سر سفره‌ی احسانم شما را از آنچه آفریده‌ام متنعم خواهم کرد پس منتظر بمانید؛ دست یاری پروردگارتان نزدیک است؛ پس ادعونی استجب لکم را همانند راهی فرض کنید که انتهایش دولتی است که رنج‌ها در آن به فراموشی سپرده می‌شود و جان‌ها از قید اسارت آزاد گشته و به معنای تاج و تختی پی می‌برد که همواره در جانش به امانت است.

امروز آسمان، شاهد آمدن مولودی است که نامش را پروردگارش خواند تا رحمتش مانند بارانی به وقت بر سر جان‌های مشتاق ببارد و همان‌گونه که خود فرموده از یک خوشه هزاران خوشه بروید تا جهان، گلستانی گردد که بقیه الله را به همگان بنمایاند و نقاب تاریک جهل از دیدگان محو گشته و حق آشکار شود.

اینک حق را معنا می‌کنیم. پروردگار عالم در کتاب آسمانی قرآن کریم فرمودند: از آنچه روزی‌تان داده‌ام انفاق کنید. چه کسی توان اطاعت از این فرمان الهی را یافته است، مصداقش را در کجا جستجو نموده و منظور کدام روزی است؟ نانی که در روزمرگی نیاز است تا شکم دنیایی را برای چند ساعتی به خود مشغول سازد و یا امانتی است که ثروتش پایان نمی‌پذیرد؟ عمرش به دقایق دنیا متصل نمی‌گردد؛ حصاری محصورش نمی‌کند؛ جامی است که هر چند از آن انفاق کنند ذخیره‌اش پایان نمی‌پذیرد؛ حرارتی که آتشی آن را نمی‌افروزد بلکه همواره جان‌های مشتاق را در برمی‌گیرد تا زندگی و زنده بودن را در فرمان پروردگارش جستجو کند؛

همانند حضرت نوح نبی (ع) که انفاقش هدایتی بود که جان‌های در بند شده را از خانه‌ی شیطان نفس بر کشتی نجات نشانده و فرمود: با نام پروردگار حرکت می‌کنیم و با نامش می‌ایستیم پس آنچه در جان‌ها، روزی بی‌حساب محسوب می‌شود حق است که پروردگار آن را بر سر باطل می‌کوبد؛ همانند ساعات این روز با برکت که وجود فرزند نوح نبی از آنچه پروردگارش در قالب حیات دنیا به او ارزانی فرمود، همگان را

در این انفاق شریک نمود تا صاحب جان‌هایی که منتظر نوایی برای سوار شدن به کشتی حق هستند گردد.

نیمه‌ی شعبان روزی است که جان‌های منتظر را به مهمانی رسول خدا (ص) دعوت می‌کند تا از سر سفره‌ی انفاقش، حق را تناول کند پس به این مائده‌ی آسمانی که بر جان‌های گرسنه به پیشکشی آورده شده به مانند طعامی بنگرید که گذر زمان بر آب و غذایش تأثیری نمی‌کند؛ سفره‌اش همواره گشوده است، با تاج و تختی که صاحبش هستید خود را بیارایید و از آنچه می‌خورید دیگران را اطعام کنید تا انفاقتان به درگاه جبروتی پروردگارتان پذیرفته شود.

پس دستان منتظرتان را بگشایید تا حق، آن را بفشارد؛ باطل افسانه گردد و آنچه در زمان باقی بماند قلبی باشد که به حق عشق می‌ورزد نه به نام حق؛ بلکه او را در قالب هدایتگری می‌بیند که مدالش را برای بندگی پروردگار بر گردنش آویخته.

اینک گوش‌های حق شنونده‌ی نوایی است که زیباترین احساس‌های عالم است پس امامش را می‌بیند که او را به آینده‌ای که وعده‌ی پروردگارش است می‌خواند که: منتظرم همان. من خواهم آمد تا انفاق را که مهر و محبت به خاندان رسالت است بستانم. حرارت جانت را با آیات الهی بیفروز تا غیبی را درگ کنی که روزی بی‌حساب در آن معنا شده. او را بخوان تا ظلمت جانت به نوری افزون بر نور دیگر تبدیل شود.

اللهم عجل لوليک الفرج